

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: BEJČKOVÁ Kateřina**Obor: Herectví ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. MgA. Lukáš Jiříčka, Ph.D.**

Kateřina Bejčková napsala bakalářskou práci s názvem Divadelnost v rituálech původních obyvatel Severní Ameriky jako svého druhu přehledný, střízlivě napsat přehled společenské struktury, zvyků, tradic i modelu života obyvatel Severní Ameriky, konkrétněji kmene Šajenů. Soudím, že málokterá z prací studentů dokáže komunikovat přímo a srozumitelně bez nadbytečných umností či nepřesných formulací jako práce diplomantky, což považuji za silnou devízu textu, ovšem i jeho jisté úskalí, jelikož lze těžko říct, že text je spíše parafrází a umným výtažkem z knih dalších autorů potažmo vlastní zkušenosti, ale nikoliv dílem vlastní analýzy, výzkumu, spojů dodnes málo prozkoumaných oblastí, témat. Zmíněným úskalím je zde i oscilace mezi popisem tradičního života jednoho indiánského kmene s jeho pravidly fungování, obživy, rituály (potní chýše, propichování kůže) nebo etickými principy (úcta ke starším) či jeho kosmologií a spiritualitou a snahou skrze osobní zkušenost i zájem přiblížit podobné principy fungování, zvyků u osob inklinujících k hnutí Woodcraft založenému Ernestem Thompsonem Setonem, tedy hnutí, které vychází z indiánských tradic, úcty k přírodě a rozvoje jedince. Úskalím z prostého důvodu, přestože Bejčková informace i celý text dobře strukturuje a na jeho relativně skromné ploše je schopna vylíčit skutečně fundamentální principy zmíněných skupin, dostává se do svého druhu slepé uličky, neboť hnutí Ligy lesní moudrosti (Woodcraft) už je tradičním rituálům přeci jen odcizené, vnímá rituály a spiritualitu jako cosi umělého, byť hodného pozornosti, respektu a následování, a tak uhýbá titulu samotné práce. Liga lesní moudrosti přeci jen není tradiční hnutí Severní Ameriky...

A možná, že nejvíce zrádný je zde sám titul, neboť teatralitě, popřípadě i performativitě, divadelním aspektům rituálů a zvyků se zde nevěnuje ani interpretačně ba analyticky či na úrovni deskripce samé takřka vůbec. Ponechává tak čtenářovým domněnkám právě samotné jádro problému, zda například rituály spojené s kouřením dýmky, očisty, potní chýše atp. v sobě mají obsažený tak silný náboj, že je automaticky lze řadit do divadelních praktik. Samozřejmě že z hlediska divadelní antropologie tyto projevy lze číst jako suverénní lidské akty s divadelním nábojem, estetickou dimenzí, projev

lidské performativy, ovšem o tom text nepojednává, z čehož vyplývá, že měl-li by lépe zvolený název, nevytvářel by i horizont očekávání odsouzený k nenaplnění.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Otázka: Můžete přesněji objasnit právě onu teatralitu tradičních kultur Severní Ameriky?

Je hnutí Woodcraft právě skrze svoji artifičnost a danou civilizovanost blíže divadelní praxi než například kmen Šajenů?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum:

.....

p o d p i s

